

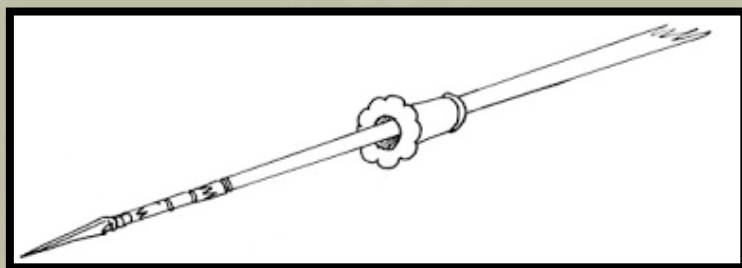

Kuda-yari

kuda japánul csövet jelent.

yari japánul lándzsát jelent.

Így a "cső-lándzsa", egy egyszerű lándzsa (*su-yari*), ahol a szárat körülvették egy csővel és így jött létre ez a zseniális újítás.

A lándzsa szabadon csúszik a facsőben, ami jelentősen csökkenti a súrlódást szúrás közben. Hogy megértsük egy ilyen találmány jelentőségét, képzeljük el magunkat egy japán gyalogsági egység tagjaként, amely lándzsával van felszerelve. Az időszak, ahol el kell képzelnünk magunkat azaz *Asikaga*-sogunátus utáni időszak, a *Sengoku-Jidai* (a Háborús Államok kora). Ekkorra az elit lovasságon alapuló szamurájok lassan átadták helyüket a tömeges gyalogságnak, a feltörekvő feudális urak új aduászának.

A lándzsás maga is különös figura - egy újfajta háború terméke. Az események bebizonyították, hogy egy paraszti sereg, amely minimálisan volt képzett a lándzsák használatában, képes volt egy lovassági rohamot is megállítani. Érdekes azonban megjegyezni, hogy míg egy lándzsa akár tíz láb hosszú is lehetett, a *yari* tényleges szúrótávolsága csak körülbelül két-három láb volt.

Hogy miért van ez így?

Gondoljunk csak bele: egy ekkora súlyú (tíz láb hosszú!) fegyverrel a szár alját markoló kéznek képletesen a csípőhöz és a törzshöz kellett ragasztva maradnia.

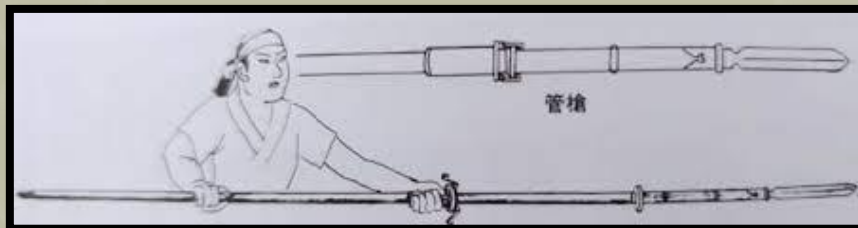

A lökés ereje, nyomatéka és sebessége tehát a felsőtest minimális hajlításával végrehajtott ütésen, szúráson múlt. Ha a lándzsa egyensúlya túlságosan eltávolodott az ember súlypontjától, a szúrás könnyen kicsúszhatott (ahogyan gyakran meg is történt), és sikeresen lehetett ellentámadást indítani, a használója ellen, mielőtt a lándzsás magához tért volna. Ha azonban a harcos tisztán szúrta a lándzsát, akkor a támadásban nagyobb pontosság és koncentráltabb erő volt. És ha az ütés elcsúszott, a lándzsás könnyen hátrálhatott, és megkísérelhetett egy második csapást.

A *kuda* egy plusz bónusz volt. Nemcsak a súrlódás csökkent, hanem a lándzsa által egy szúrással megtehető távolságot is meg lehetett növelni az *engetsu* nevű technikával, ami japánul "félholdat" jelent.

Ezzel a technikával a döfős egy pörgető mozdulattal hatolt a célpontba, és a penge hegyével egy körülbelül hat hüvelyk átmérőjű kört alkotott. A penge pusztító sebet ejtett a testbe hatolva, és mivel a katona a csatatéren nem kapott megfelelő orvosi ellátást, az ember minden bizonnyal belehalt a fertőzésbe.

Az *engetsu* arra is hasznos volt, hogy feltartsa az ellenség szúrást, és megzavarja a támadását. Egy gyors szúrást aztán véget vethetett a küzdelemnek.

(Megjegyzés: Ez az írás Hunter B. Armstrong "The Sliding Yari of the Owari-Kan-Ryu" című cikkéből származó információk alapján készült. Mivel nem ismerem az olyan klasszikus harcművészeti stílusokat, mint az *Owari-Kan-Ryu*, előfordulhatnak technikai hibák részemről). (Az eredeti fordító megjegyzése)

A fordítás az alábbi cikk felhasználásával történt: <https://everything2.com/title/kuda-yari>